

1698.

1. ^{a, b} Coccejus, Henricus: De armis illicitis
2 Exempl. -
2. ^{a, b, c} Coccejus, Henricus: De foeminarum sequestro.
3 Exempl. 1709. 1717. 1742.
3. ^{a, b} Coccejus, Henricus: De potestate statuum imperii circa dignitates.
4. ^{a, b} Coccejus, Henricus: De directa probatione
negativa. 2 Exempl 1698. 1736.
5. ^{a, b} Rhodius, Michael: De porta libera. 2 Exempl.
2 Exempl. 1698. 1756.
6. Schultze, Petrus: De citatione archiepiscopali.
7. Vehr, Henricus: De fermentatione caque in sanguine
omnino existente

8. Veker, Henricus: De lacte ac lacte spiritus
mundi per vi in cerebro generantur

9. Willenberg, Samuel Fridericus: De jure respillo-
rum. . . .

ARMIS ILLI
CITIS,

Auspiciis Divini Numinis,

PRÆSIDIO

PIRO ILLUSTRI

HENRICO COCCEJO,

INO CELEBRIZIMO

SENATU AC POTENTISSIMO ELECTORIS BRAN-
DENBURGICIS FACULTATIS JURIDICÆ
PROFESSORI & PRAESIDI PALATII

AC ACADEMIAE ELECTORALIS PALATINI
SACRAE AULICAE MENSURAE IN ACADEMIA
SACRAE ELECTORALIS BRAN-
DENBURGICAE PRAESIDI

DOCTORE DO DEFENDERANDO,

publice disputandi

CHRISTOPHORO
BIRCKHOLTZ

LEIPZIGENSIS

LIBRARIUS & MACHINISTA

Imprimis in Officina Libraria CHRISTOPHORI KÄSTNERI.

8. ...
9. ...

CHRISTO FELICITER VERTENTE! 1698, 8

DECRETO & AUTORITATE

Gratiosiss. Facultatis Medicæ

IN ALMA UNIVERSITATE PATRIA,

PRÆSIDE

DECANO SPECTABILI

DNO IRENÆO VEHR,

Med. Doct. Ejusdemque Profess. Publ. Primariô,

Archiatro Electorali Brand. & Facultatis suæ Seniore,

PARENTE SUO,

Filiali omni Pietate æternùm colendo,

DISPUTATIONEM INAUGURALEM,

DE

LÆTA AC LÆSA

Spiritus Mundi Parvi

IN CEREBRO GENERATIONE,

Pro Licentia

SUMMOS IN MEDICINA HONORES

INSIGNIA & PRIVILEGIA DOCTORALIA

legitimè obrinendi,

Publicæ solenni Censuræ & Disquisitioni subijciet

CASPAR FRIDERICH VEHR,

FRANCOFURTANUS MARCHICUS.

Ad diem XIX. Martii, Anno M DC XCVIII.

In Auditorio Majori, Hora ante 5 pomeriatana.

Francofurti ad Viadrum imprebat Johannes Cœpfelius, Acad. Typogr.

UNIVERSITÄT SACHSEN-ANHALT
BIBLIOTHEK
MAG. JOHANNES KEPLER
1611

NO. 1000 V. E.H.R.

DISPUTATION

ACTUS

SPHINX

IN

ANNO

1611

Dissertatio Inauguralis,
DE
Spiritus Mundi Parvi
Generatione in Cerebro
Lata & Læsa,
Sectio I. Præliminaris.

Quædam de Animâ & Spiritu Mundi Magni,
quasi per Præfamen, exhibens.

DE Animâ Spiritivè Mundi,
quem *Magnum* vulgò & *Univer-*
sum vocant, mirum est, quantò cum
Sententiarum Divortiò statutum huc-
usque sit, à Viris Philosophis. Lon-
gum foret placita singulorum recen-
sere sollicitiùs: Breviter tamèn &
quasi summatim, sub ipsò hujus Tractationis Principiò, præci-
puas Principum aliquot Scriptorum Opiniones attingere vo-
lupe est. Fuere, qui *Animam Megacosmi* à *Spiritu illius* mini-
mè distingverent; neque *Spiritum* ab *Animâ*. Fuere qui di-
stinctè *Urriug*, meminerint. Atq; hos inter extitere alii, qui

Disputatio Inauguralis Medica.

4
 & *Hunc & Illam* affirmarent: Alii iterum, qui *Illam* negantes
Huius tantum Existentiam admitterent: Alii denique qui *u-*
trig. inter non Entia locum assignandum contenderent. Ve-
 rustissimam sane & à variis Antiquorum Philosophis Acade-
 micis æquè ac Stoicis approbatam, nec minùs ab Aristotele,
 acceptatam fuisse Sententiam, quod *Mundus communi quadam,*
eàq; præstantissima, Animâ præditus, atq; Animal ad id vivens sit:
 acutissimi Ingenii Vir FRANCISCUS PICOLOMINEUS,
 consentiens ipse iisdem, *Parte II Libror. ad Scient. de Natur. at-*
rinent. Libr. de Munda C. 28 29. & 30. pluribus evicit; & ne-
 gare vix licebit. At verò eam ipsam qui suam fecerunt,
 quàm in diversa abierint, ubi Animæ illius Essentia & Natu-
 ra explicanda esset: quemadmodum ejusdem Scriptoris in-
 diciò intelligere; sic ex illis, quæ supersunt, Veterum
 Librorum monumentis cognoscere est. Ipsum DEUM, quem
 totam rerum Universitatem sui Numinis Præsentia complere,
 melior Philosophorum pars jam pridem pronuntiavit, (uti
Mercurii Trismegisti, Orphei, Pythagoræ, Virgiliti, Heracliti, Anaxa-
goræ, Boëthii, Plotini, aliorumq; Exemplis, ex MARSILII FIGINI,
Libr. de Immortalitate Anim. c. 6. EUGUBINI Lib. IV. de Perenn. Phi-
losoph., & SYLVIANI, Episc. Lib. I. de Provident., COLLEG. CONIM-
BRICENSE Cõment. in Lib. VIII. Phys. Arist. Qv. I. Art. I. arguit)
 Animam hanc præstare Mundo, *Pythagorica* Sectæ, nec nõ *Stoi-*
corum quibusdam, præsertim *Semioni & Chrysippo,* visum est. *Pla-*
toni placuisse idem & *Platonicis* nonnullis, sunt qui velint.
 Quos inter acutissimus SCALIGER *Exercit. Exot. 6. Sect. 2.* ubi
 asseverare ipse nullus dubitat: Non esse Hominis sapientis e-
 xistimare, Animâ carere Mundum. Vide *Disput. de Animâ Mun-*
di Platonicâ JOH. SPERLINGII *Witteb. Anno 1636. editam.* Non
 probatur tamen horum Judicium aliis, qui Animam Mundi
 Platonicam longè à DEO secretam esse existimant: Ceu con-
 sultus l. c. laudatus PICOLOMINEUS ostendet. Is qui ARI-
 STOTELEM tamen (quem aliàs Animam Mundi eatenus, qua-
 tenus à DEO & Mente, Primum Mobile movente, distingui-
 tur), inter Commenta retulisse, & passim contra eam dispu-
 tasse,

tasse, non inficiatur,) non aliud sensisse, quam DEUM esse, Mundi Animam. *Cap. 30.* haud obscure asserit: Cum, notabili Epilogô, *Colligo*, concludit, *semum, Aristotelem cum Platonem in parte consentire, & in parte dissentire. Consentire quidem, quia ambo asserunt Mundum animatum, ambo concedunt Animam Mundi, ambo dicunt Animam Mundi esse Animam primi Mobilis. Dissentiunt verò, quia Aristoteles Animam primi mobilis non statuit à DEO distinctam, ac ita ex ejus Sententiâ DEUS est Mundi Anima: Ex Sententiâ autem Platonis Anima Mundi à DEO secreta est, & in tertio gradu sub ipsò posita.* Scilicet PLATO (quod ex TRIMÆO ejusdem imprimis constat; inde etiam à PICCOLOMNEO pariter atque aliis relatum) DEUM quidem Caput & Principium cunctorum quæ in Mundo sunt statuens, Mentem interim quandam, Mundi Moderatricem, eidem immediatè subiciebat; Menti Animam, Animo Naturam, Naturæ Materiam subordinabat: Atque adeò tantum abest, ut DEUM Mundi Animam constituerit; ut hanc ipsam à DEO in mediò Mundi positam & per totum extensam esse, expressè *l. c.* perhibuerit. Expressè itidem ibidem Mundum *Animal, idq; intelligens perfectum, unum, Senii ac Morbi expers, reverà Divinà Prudentiâ constitutum*, appellans. Quam in rem conferri potest NICOLAUS NANZELLUS *Analog. Microcosmi ad Macrocosmum Lib. VII. Probl. 3. pag. 1059.* Quem si pariter *pag. 2142.* nec non *pag. 68.* quis consulat, non tantum de Sententiâ Platonis, quâ Mundi Animam, certior redderetur, sed & hoc intelliget: Quod inter Veteres, distinctam à DEO Animam Mundi agnoscen-
tes, non defuerint, qui præterea *Spiritum* quandam *Mundi*, quasi sobolem quandam illius statuerent. Quemadmodum PLOTINUM quidem *Platonicum* ita sensisse docet: Quod ab Anima Mundi Spiritus quidam in universum dimanaret, quem vi suâ genitali, illâ quasi turgens, procrearet. Et verò Spiritum quandam communem atque vivificum, per Universum Mundum fufum, omnia in illò conservantem & foventem, sicuti ipse NANZELLUS *l. c. p. 69.* pluribus proficitur; agnitumq; etiam ab ARISTOTELE indicat: Ita ab aliis, Animam quantumvis Mundo negantibus, (negarunt autem pro-

priè dictam illam non tantùm Aristotelici plerique, sed & recentiorum Philosophorum penè omnes, similitèr approbatum fuisse; discere est ex iis, quæ apud SENNERTUM, *Lib. de Consensu & Dissensu Chymicorum c. Aristotel. & Galen. c. 7. pag. 71.* habentur. De eòdem quid sub nomine *Magnalis & Mysterii* tenuerit cum suis Affectis PARACELsus? medium ipsum, seu Creaturam omnium excellentissimam, inter Corpus & Non Corpus faciens: (quemadmodum & HELMONTIUS, *Magnale Thecam in Aère, Creaturam inter corpus & non Corpus mediam,* dixit:) Quid Chymicorum alii (quorum aliqui captare etiam eundem & Medicis aptare usibus magnò variòque conatu laborarunt) statuerint? cum paucis explicari non possit; possis interim, tum *disto* apud SENNERTUM loco, tum apud NITNERUM, in *Tract. de Spiritu mundi*; tum in *Append. Ann. IV. & V. Dec. 1. Eph. Germ. Curios. sub Positionibus de Spiritu Mundi*; tum in *Halurgia Curiosa Kirckmejeriana An VIII. Dec. 2. diætarum Ephemerid. annexa*, videre. Ex quò tempore autem mechanicè, quod dicunt, explicari Mundi phænomena postremà nostràque Etate cœpere; atque inter Principia Corporum Naturalium Subtilis Materia agilissima agnita est: Exulare ferè ex Scholis Physicis illa, de Mundi sive Anima sive Spiritu, Doctrinà observata est. Donec paucis ab hinc Annis, Celeberrimus Vir HENRICUS MORUS *Canabrigiensis*, ad labefactandam aut penitùs evertendam Hypothesin apud plures receptissimam, de *Vi Aëris Elasticà*, reducere quodammodo eandem satageret. Propositò nimirum, magnòq; ut Ingenio ita Zelò defensò in Scriptis suis, *Principiò Immateriali, per universum Mundum diffusò, & Intellectu quidem sensuq; destitutò, sed impetu tamen quòdam vitali agente*; quod *Hylarchicum ipse & Spiritum Nature* vocare sustinuit. Quem secutus in *Exercit. Mathematico-Physico-Theologicà Theoricorù Copernico-Cælestium, Anno 1689. edità, Philalætha*; (quem se vocat ZIMMERMANNUS) cum Religionis paritèr atque Gloriz divinæ interesse iudicavit, statuere *Spiritum quendam Nature, Vità ad minimum plasticà instructum, & Mundum Zoophyrum*,

à Spiritu illo, seu forma informante, actualium: Nescio an-
 xquâ animi lance expenderit, quæ Principii illius *Hylarcbici*
 & *Spiritus nature* causâ, jam Anno 1687, contra *Morum*, solide
 simul & modestè, suo more, disputavit *JOH CHRISTOPH. STUR-*
MIUS, in *Epist. ad Eundem*, Part. 2. Colleg. Experiment. Curiosi anne-
 xâ. Is qui alioqui *Physicæ Conciliatricis Part. Specialior. Sect. po-*
ster. c. 9. §. 12 suum de Mundi Animâ Judicium, nec obscure nec
 ineptè, hâc sententiâ expressit. *Esse Mundû aut Animal propriè*
loquendo, non Motu solùm sed sensu quoq;, imò & Ratione præditum;
aut ita animatum, sicut Animalia & Plantas animata vivereq;, dici-
mus, qui seriò crederet aliâve persuadere coniteretur, eum & risu
dignissimum & sensuum rationisq;, usu verò desitutum haur injuriâ
quis diceret. Per Analogiam tamen aliquam isthac admittere non
adeò ineptum foret: Siquidem à Divina Mente totam hanc Machi-
nam non solùm fabricatam esse, sed etiamnum regi & gubernari
necessum esse, uti Corpus nostrum ad voluntatis nostræ nutum regi-
tur; ac præterea ipsi illi Spiritus animales, quibus mediantibus il-
lud Imperium suum exercet Mens nostra in suo Corpore, nihil aliud
esse videntur quam particula quedam illius actuosissimæ Materiæ,
quam per univèrsam Mundum diffusam Aristoteles quoq;, agnovit,
indeq;, quodammodo anima plena esse omnia dixit. Quod Clarif-
simi Viri Dogma legens nuper, (cum Thematis in sequentibus
evoluti causâ dicti in illius Physicam consulere) atque utriq;,
quod dicitur, pollice facilè probans; quandoquidem non a-
nalogum tantùm, (quod hætenus plerisque placuit,) sed
eundem jam planè Spiritum nostrum Animalem, cum subtili &
actuossimâ Materiâ, undique diffusâ, Spiritusque adeo Mun-
di nomen, præ quâvis alia substantiâ, (si non propriè, ast a-
nalogice) meritò habente, esse intelligebam: Non dubitavi
Dissertationi huic Inaugurali, quâ Spiritus communiter Ani-
mali dicti latum lasumq;, proventum, cum Auxiliis huic subvenien-
tibus explicare placuit, eum, quem habet, Titulum præscribere.
Rationem facti, si quis postulet, pluribus redditurus in ipsâ
Ventilatione. Quam DEUS Optimus Maximus, qui hæte-
nus labori benignè adfuit, secundet!

Sectio II.

Spiritus Microcosmici Animalis Constitutionem & Generationem latam, sive secundum Naturam contingentem, exponens.

§. I.

Generationem Spiritus, quem vocant, *Animalis*, in Animalibus & Animalium præsertim præstantissimò. (pleno quippe rationis & Consilii, quod vocamus Hominem.) ritè ægrèq; succedentem, sive latam læsamque. breviter jam *Gratiosissima Facultati Medicæ*, Jussu Ipsius, pro Examinibus consuetis, delineatam; paulò pluribus Dissertatione Inaugurali, Publici, quod dicitur, Examinis causâ, explicaturus, non possum non ad priorem primò convertere Animum. Quod dum facio, non necessarium arbitror ab ipsâ dicti Spiritus *Existentiâ* ordiri Tractationem, eamque Argumentis quibusdam operosè confirmare: Quandoquidem nemo ferè est, qui Eam reverà in dubium vocet. Nam quæ ab HELMONTIO & BONTEKOVIO contra eam afferri videntur, videntur potius quàm verè sunt adversa Eidem: prouti ex sequentibus apparebit. Constat alioqui sua facilè Illi certitudo: Non tam autoritate *Hippocentis* aliorumque Principum Medicorum; quàm per Rationes diversas: à peculiari Officinâ & Vasis Deferentibus peculiaribus, variaq; (quæ varias eorundem Affectiones & Perturbationes sequitur) Functionum vel Operationum Animalium Anomaliâ petitas.

§ II *Essentiam* autem. (quam non fas erit fortasse non tangere) indicaturus, simul & Facultates Usunque delineaturus. non dubitabo sequi vestigia Clarissimi nostrâ ætate Philosophi Altorffini, qui in *Physica Concliatorica Conaminibus* p. 271. (verbis licet aliter quodammodo ordinatis,) Spiritui, scribit, *Animali, Vitalis Flamma soboli, hoc est Partibus Sanguinis spirituosissimis in Cerebro præcipuè secretis & cum Succo Nervose*

vose

De Spiritu Mundi parvi in Cerebro, &c.

9

voso, per Nervos, in totum Corpus diffusis debetur omnis (quæ in Animalibus scilicet observatur,) Impressiones sensibiles modò corporeo percipiendi, Humores interiores sciendi & externa Membra movendi Potentia, quam Sensitivam, Appetitivam & Locomotivam Schola vocant. Eidemq; aded Spiritui Animæ Sensitiva Nomen & Descriptio apprimè convenit: Ut frustra sit, quæ aliam, præter hunc, Substantiam sentientem, non corpoream nec tamen etiam spiritualem, (qualem Scholæ communiter docent,) vel Spiritualem quidem, sed cum Corpore tamen & ortam & interitum, (cujusmodi TAURELLUS tradidit) res penitus inexplicabiles, fingendas putet.

§. III. Nimirum, (ut Evolutione quâdam Loci hujus STURMIANI clariùs quodammodo mentem explicem) tamen *Spiritus* quidem communiter dicatur Substantia illa, de quâ mihi nunc sermo est: Spiritus tamen propriè, nempe Materiæ expers, non est. Neque etiam intermedium quid est inter Corpus & Spiritum, ceu PARACELSO aliisque visum est: Sed Corpus omninò; adeoq; Materiale quid. Corpus autem tum subtilissimum, tum maximè & mobile & activum, tum singulare admodum. Subtilitatem certè ingentem, partim ex Partium secernentium Organorumque distribuentium summâ Exilitate, partim ex eò colligere licet; quod Oculorum Sensum omnem per se effugiat: Quamvis sub sensum non omnino nullum cadat. Etenim sensibilem quodammodo & Consistentiâ magis palpabili, ac à plerisque concipitur, præditam esse hanc Substantiam, per Experimentum *Bellini*, quod Clarissimus BOHNIUS exposuit, confirmatur. Quando nempe Nervus Phrenicus in Cane recenter & subito strangulatò, ablatò statim Sternò, alterâ Manu premitur, & alterâ deorsum, versus Diaphragma stringitur, Motus ejus redintegrari cernitur; atque hinc Accessio adacti per Nervum Spiritus Animalis advertitur. Activitatem ac Mobilitatem eximiam à posteriori, ex ipsis Effectibus, cognoscere est. At verò volatilitatem planè singularem inde statuere jubemur,

B

mur: quod in omni rerum Naturâ vix inveniatur aliquid, quôcum rectè comparari possit. Unde Conceptus quoque quidam specialior de ejusdem Quidditate minimè formari, neque Essentiæ modus sufficienter determinari potest.

§ IV. Utut inveniatur enim, qui cum Corporibus aliis fluidis & subtilibus, vel Naturalibus, nempe Aere imprimis & Luce aut lucido Igne; vel Artificialibus, potissimum Chymicorû Spiritibus; Spiritum hunc vel conferant, vel ejusdem Materiæ esse sibi persuadeant: Quemadmodum inspecie illum aliqui Nitro aërez Naturæ à MAJOW affertæ faciunt; alii Ætheris aut subtilissimæ actuosissimæq; Materiæ (quàm per Aërem elasticum æquè ac universum Mundum diffusam, ARISTOTELES etiam, uti CARTESIUS, agnovit, Teste citato STURMIO *L.c. Sect. I. cit.*) Particulam esse, cum Eodem volunt; alii, cum WILLISIO, lucidi magis quam calidi Ignis, aut Lucis five solaris five alterius æmulum; vel Spiritibus Chymicorum Urinosis, five Salino Volatilibus alcalicis, æquiparandû; rursus alii cû PASCALIO, in *Libello de admirandis Fermentorum in Corpore Humano Effectibus*, acidum; cum WIRDIGIO dulcem & suaveolentem; nec pauci, cum BORELLO, Spiritui Vini similibusq; Sulphureis similem perhibent: Nulla tamen istarum Hypothesium est, quæ non Difficultate quâdam laboret. Prout pluribus à Clarissimo BOHNIÛ, tum in *Exercitatione Physiologica 15. §. 14. & 199.*, tum in *Circulo Anatomico. Progymnasmate 19.* inde à p. 299 ad 308., ostensum est. Qui interim, si quid omninò profitendum. Priori quidem loco probabiliorum illorum Sententiam judicat, qui à Principio salino volatili activitatem illius maximam derivant: Posteriori autem statuit, esse eum Portionem Aëris, mediæ Naturæ, quæ per Respirationem Sangvini commiscetur, hujusque particulas elasticas reddit; postquâ nempe denuò ab eodem separata per Nervosum Systema diffunditur: Rectius tamen, certè prudenter, si non Philosophicè, eos agere existimans, qui conceptu

ceptu generali negotium complectentes, Partem Corporis tenuissimam & mobilissimam ipsum definiant. Præ quibus, nescio, an melius clariusque loquantur? qui eundem describunt, per Fluidum quoddam Corporis subtilissimum energeticum; sive summe activum & valde mobile: cum summa Mobilitas Fluiditatem quandam & cum Subtilitate, Activitatem maximam involvere videatur.

§. V. Cujus quidem, utriusque summæ, tum dirigendæ tum coercendæ causâ, an Corpus aliud humidum, aut Succus quidam (quem sub *Nervi* sive *Nervi* Cognomine Angli quidam cū *WILLISIO*, *BORELLUS* item & *VIEUSSENS*, quamvis diversimodè, tuentur; *STURMIUS*q, ut audivimus, agnoscit) eidem, velut Retinaculum & Vehiculum, perinde ut Sangvinis Massa Flammæ vitali, jungatur? Isque mirissimi Roris ad instar per Cerebrum & nervosum Systema omne diffusus, simul sive ipsorum tantum Nervorum, sive Partium cunctarum, reffectivus & nutritivus sit? Atq; possit, ad quorundam (quibus & *Clar. D. CORNEL. BONTECOVIUS* accensendus, quem vid. *Tract. de Hominis Vita Valetud. & Morie Membr. I. §. 49. & sqq.*) mentem, ipsum Spiritus Animalis Conceptum essentialem ingredi? quamvis, per Argumenta tuentium, probabile videatur: Per dubia tamen, quæ eisdem negantes opponunt, à *BOHNIO* pariter indicata, nondum satis certum est.

§. VI. Certum autem, à Fluidi illius maximè mobilis Activitate, omne Animalium, quæ vulgò vocantur, Functionum Negotium adeò dependere; ut illò rite proveniente, Partibusque Solidis semper & sufficienter præsentè, saluum hoc & integrum: deficiente Membrisque subtractò, turbatum idem & imperfectum sit; imò penitus cesset. Quem admodum tum Experimentò ante adductò *BELLINI*, tum aliis aliorum, quæ sciens volensque evitandæ prolixitatis causâ prætereo, id faciliè evincitur.

§. VII. Dico: rite proveniente, Partibusque sufficienter præsentè. Neque enim Permanens quiddam Spiritus anima-

12 *Disputatio Inauguralis Medica.*
animalis est; sed cum volatile admodum fluidissimumq; Corpus sit, uti continuo diffluit & dissipatur dum in Usus Partium impenditur: ita continuo, quoad vivit Animal, certò Corporis animalis loco, reproducitur; (unde Animam Homini, quatenus Animal est, perpetuo nasci, jampridem dixit Hippocrates) productumq; ex loco natali, per universam Machinæ Molem diffunditur. *Generationis & Elaborationis* terminis communiter eam rem dicunt. Quam ut amplius nunc Ordine exponam, de tribus potissimum mihi dicendum esse intelligo. Nempe de *Officinâ in quâ*, de *Materia ex quâ*, & de *Modo quò* generatur & producitur.

§. VIII. *Officinam* ergo Elaborationis quod concernit: In *Capite*, sive inhærente potius eidem *Cerebro*, Spiritum Animalem generari, constans omnium ferè (si *Argentum* fortè excipias) Medicorum Sententia est. Quam minimè rejiciendam existimans, Laboratorium interim, in quò sic dictus Spiritus, ad comprehensam Spinâ Dorsali Medullam Spinalem extendi posse, ex eò persvadeor; quod hæc suâ Substantiâ pariter atque suis Vasis, cum contentis Capite Partibus apprimè conveniat. Earum verò cum, sub communi Cerebri Nomine, variz sint; nempe tum *Meninx utraque* atque alterius, puta *Crassioris* sive *Dura Materis*, *varii Sinus*, tum *Cerebrum* strictè dictum ejusque *Cortex*, *Corpus callosum*, *Ventriculi*, *Plexus Choroides*, &c. tum *Cerebellum*, & *Spinalis Medulla globosa Principia*, *Nervorumq; Thalami*, unâ cum *Glandulâ Pituitariâ*: Tametsi aliis quidem Sinus, aliis *Ventriculi*, tum anteriores tum *atus*, (hinc nobilis *Anatomicis* quibusdam dictus) aliis *Plexus Choroides*, apti in primis Spiritui Animali producendo loci videantur: *Glandulosam* tamen aut *Glandularum Substantiæ* affinem, tum *Cerebri* *καλ' ε'ζοχην* dicti, tum *Cerebelli Spinalisque Medullæ Partem*, accommodatam huic *Negotio* præ ceteris, ex eo crediderim: quod glandulis alicui ferè debeant sese Fluida alia quæ in Corpore proveniunt. Talis vero, *MALPIGHI* docente, est *Cortiosa* vulgò appellata sive *cineritia*

ria: quæ in Cerebro & Cerebello albicanter Medullam ambiens, per varios interim anfractus altius intra eandem sese insinuat: In globosis verò Medullæ Spinalis principis, Medullaribus fibris intertexta est: similiterque in oblongatâ eadem Medullâ, utut totus hujus Caudex striatus & fibrosus seu medullaris compareat, intus tamen ex cinere rubescens conspicitur: Perinde ut Vasis inibi Arteriosis pluribus ac amplioribus, præ Medullari parte, instructa (æque ac illa Cerebri & Cerebelli) deprehenditur.

§. IX. Quantum ad *Materiam, exquâ generatur toties dictus Spiritus*: Est eâ pariter ab omnibus habita *Sanguis*: per Carotides & Cervicales Arterias, Capitis potissimum contentis Partibus, perque suas etiam Spinali Medullæ, continuo, ceu reliquis Corporis Partibus solidis, affusus, Sanguis autem cum subtilioribus activis, æque ac crassioribus & Passivis Partibus constat: quarum illa Ignis, vel Flammæ, vel Auræ vitalis, Spiritusque iidem vel Naturalis vel Vitalis Nomine, non male nonnullis, me iudice, dicuntur: (Neque enim Entia præter necessitatem multiplicari crediderim, si Spiritus, præter *animalem*, tum *vitalis* aut *naturalis* in Sanguine, tum *genitalis* in Semine statueretur: Neque, si unicus, quod aliqui volunt, statuendus fuerit, quid Causæ sit, cur non Vitalis ille potius cum Argentorio, quàm Animalis habeatur? video: Cum in Ovò fecundò intra Uterum conceptò, nondum evolutò Cerebrò aliisque Facultatis Animalis Organis, statim cum Sanguine, imò & ante eum, sese prodar:) Hæc tum Crassamentum, quod vocant, purpureum, tum Vehiculum ejusdem, nempe Serum vulgò dictum, unò Massæ Sanguineæ nomine utrumq; quibusdam appellatum, absolvunt: Illas potius in Spiritu Animalem dictis in locis abire quàm has, verosimile est Idemq; Clariss. STURMIO pariter visum esse, ex eò colligere est quod Flammæ vitalis sobolem, Partesq; Sanguinis spirituosissimas in Cerebro secretas. eundem esse dixit.

§. X. Dico autem: Sanguis, per arterias Carotides ac Cervi-

Cervicales Spinalesque, Capiti & Spinæ Dorſali, perinde ut reliquis Partibus Corporis affusus. Nempe ut dissensum teſter ab iis, qui vel sub halitus specie subtiliores ac spirituosiores Sangvinis Partes ad Caput ascendere volunt; vel easdem ratione levitatis, eò potius, quàm ad alias Partes tendere arbitrantur: Minimè necessarium arbitratus, aliū, quàm: qui ad reliquas Partes dispensatur, Sangvinem, pro Spiritus animalis Materiā comminſci. Quā Occasione quamvis, de ipsā nominatarum Arteriarum Origine & propagatione atque Infertione, dicendi Campum mihi aperiri advertam; ingredi tamen eundem, metu ingratarū prolixitatis, non sustineo.

§. XI. Neque ideò pluribus etiam occupari & morari volupe est in Quæſtione, quæ pariter hic ventilanda occurrit: *Annon Aer potius, usque per Nares in Cerebrum inspiratione attractus, Materiam Generationis Spiritus Animalis præbeat? aut tamen, Sangvini intra Pulmones in respiratione conjunctus, cum aliis ejus partibus, tanquam Materia modo dicta concurrat?* Sed paucissimis tantum priori Quæſtionis Membro, (ex eò, quod nullus Aer per Nares ad Cerebrum penetret) negatò; posterius me eatenus affirmare indico: quatenus Aeris inspiratæ particulæ, Sangvini unitæ, spirituaſcentiam illius plurimum juvant. Tametsi nec aliquibus suis Particulis, reliquis Sangvinis subtilissimis intimius implicatis, in secretionem harundem, unâ cum iis, in Spiritu abire negaverim: Perinde ut Doctissimus Munnicks *Dissertatione Anatom. I. de Corporum Animalium Oeconomia Thes. 10.* suspicari fas putat, quod subtiles Humoris sapidæ Particulæ, altius à nerveis Lingvæ Papillis imbibitæ, à Spiritibus Animalibus aliquatenus abripiantur, & pro ipsorum nutrimentu intus per Nervorum Ductus versus Cerebrum convehantur; cum planè constet quod in magnâ Inediâ & Spirituum Animalium Deliquiò, à primo statim generosi Liquoris libamine, eorū refectio imediatè sequatur. Solum interim Aërem sufficientem Spiritui Animalis Materiam dare nõ posse existimo:

Idco

Ideo, quod liberò licet Spiritu, si Sanguis, per inediam ali-
asque Causas, minùs conveniens aut nullus ad Cerebrum
dictasque Partes reliquas deferatur, deficiat cessetque Spi-
ritus Animalis Productio.

§. XII. Quæ quâ ratione in iisdem fiat, paucis deni-
que adjiciendum. Puto autem, circa hanc determinandam,
potiorem esse Sententiam eorum, qui Colatoriâ solâ, per Cor-
ticem Cerebri glandulosum, Secretione, incongruas ejus-
dem Poris Sanguinis Particulas excludente, colligi ex illis,
quæ eodem Poros subire & transire aptæ sunt, idoneum
animalibus Muniis volatissimum Corpus. existimant: Præ
aliis aliorum Placitis; qui transmutationem quandam, à sub-
stantiâ Cerebri contingentem, hîc concipiunt: aut Fermen-
tum aliquod immutativum, (quale quoddam, Salis Armo-
niaci texturam habens ejusque Odorem spirans, WILLISIUS
persvadere sustinet) supponunt. A quibus sicuti alienum
se quoque testatur HELMONTIUS, *Tractatu Blas Humanum*
inscripto, quando *sub numero ultimo*: Mutatio. scribit quam,
Spiritus vitalis recipit in cerebro, non est ad formalem,
transmutationem; Sed est Gradus perfectivus, ad destina-
tionem sui: Ita nescio, quâ ratione ex hac Hypothesi in-
ferat? Non esse Spiritum Animalem in Natura. Proinde-
que malem Conclusionem hanc negativam, non simplici-
ter de Spiritu Animali, sed de eodem essentialiter & toto
genere à Spiritu Vitali distincto, accipere. Qui in reliquis
interim Hypothesibus; (quas his verbis prodit: *Nimirum*
Spiritus innatus intendit ex vitali influxu sibi simile generare, idq;
in singulis Sensuum Officinis, illique dat Sigillum sui Organi.
Sic nempe Opticus Spiritus non gustat Non ambo tamen pro-
inde specie differunt, quanquam Muniis. Etenim in vitalitate Cor-
du animatur semel à Mente, sicque Universale Organum vita.)
vestigia ejus premenda mihi non sumo.

§. XIII. Colatoriam autem, quam agnoscere me profes-
sus sum, secretionem, vi blandi Motus, tum Circularis San-
guinis, tum, qui ab hoc pendet, palpitantis ipsius Cerebri, fie-
ns. Eandemq; prædispositione quadam Sanguinis arteriosi, ad
caput

caput à corde demandati, tum in Reti ubi adest, Animalibus, mirabili, tum in Choroideo plexu, plurimū juvari, (quatenus scilicet ille, in transitu suo per exilissimos reticulares Ductu, magis magisque diffusus & attenuatus, Separationi magis congruus redditur,) nullus dubito. At verò non parū de eo: An interim, dum Spiritus Animalis sit, Serositates quædam superfluz ad Ventriculos colligantur? Præter naturalem potiùs, quàm Naturæ consuetam, esse arbitratu Collectionem (si quæ Anatomicis forte occurrit) Lymphæ, in illis Cavitatibus. Quas tamen nec Spiritus Animalis quasi *φυλακτῆρια* ac Receptacula. unde ad nutum Glandulæ Pinealis, à Mente humanâ primariò inhabitatæ, per Nervos dispenferur, statuere hæcenus possum: vel Hydrocephalicis aliud svadentibus.

Sectio III.

Generationem Spiritus Microcosmici Animalis Læsam, sive præter-naturaliter impeditam, indicans.

§ I.

POSTEAQVAM hæcenus, quâ ratione Spiritus Animalis, ex Naturæ Instituto novus continuo generetur expositum est; dispicere nunc ulterius juvabit: Quomodo Generationem ejusdem præter naturæ Ordinem impediri, Functionesq; adeò animales vehementer lædi contingat.

§ II. Fit hoc (ut sine ambagibus ad rem statim accedam,) vel culpa *Materia*, ex quâ, vel culpa *Officina*, in quâ generatur, & à quâ per Nervos in partes universas influit.

§ III. *Materiam* Spiritus Animalis esse *Sanguinem* per Arterias à Corde ad Cerebrum delatum, parte suâ subtilissimâ & maximè volatili, ex *Sessione antecedente* constitit. Hujus igitur Peccatum, quo Generationi illius officit,

cit, aliud est in *Substantie* Modo & hinc resultantibus *Qualitatibus*, aliud in *Quantitate*.

§. IV. Substantiæ modo peccat, ubi vel Vappæ instar sese habet, Spiritu Vitali sufficiente, sive Portionibus in Cerebro magis spiritualescere aptis, destitutus: Vel crudis & nõ tantum per se ad spiritualescentiam ineptis, sed & aptas ad eandem implicantibus atque obruentibus, Particulis, salinis scilicet fixis, aut toto genere Spiritus tum proventui tum motui adversis, inquinatur. Desunt illæ, vel ubi continuâ Circulatione agitatus Sangvis Particulas spirituosas passim impendit, donec omni lautâ Portione exutus, nec novâ adeo Accessione auctus, relinquatur inutilis; (Quam in senibus quibusdam & multæ ætatis Hominibus, parcò Victu utentibus, Viscerumque vigore quasi naturaliter declinante, ad Marasimum inclinantibus. Apoplexiæ Causam potissimam statuere fas sit.) Vel ubi Intestino Motu nimio accensus, (uti in Febribus potissimum acutis) subtiliores eaque Occasione prompte avolantes Particulas plurimas perdidit. His vero, sive crudis aliterque ad spiritualescentiam ineptis Particulis abundantem Sangvinem, in Caco-chymiâ Melancholico-Scorbuticâ, aliæque diversâ, & diversis ex causis (interquas sunt etiam Ulcera antiqua consolidata) natâ: In Ebriosis item & *Φιλονία πρῶτος* ex abusu Vini, Tabaci, aliquando improvidò Opii aliorumq; Narcoticorum Usu, observare est. Utròque modò modum Substantiæ Sangvinis mutari dixerim in iis, qui ex Bachi simul & Veneris abusu Apoplectici evadunt: præsertim in Senibus Neogamis, ultra Vires probare se Uxorculis suis nitentibus, solatiumque, & fatiscens in Corpore roboris Instaurationem, in Potu generoso Pastuque liberaliore, (cui conficiendo imbecillior Ventriculus non sufficit,) nec non Juvamen in Bulbis, similibusque Cibis flatulentis & Venerem stimulantibus, quærentibus: Quosque adeo in ipso subinde Conjugum amplexu subito Apoplexiâ correptos exspirasse observatum est,

C

§. V

§. V. Quantitate porrò peccat Sanguis cum aut non sufficiens ad Cerebrum Partesq̄ congeneres defertur: Aut uberiori affluxu ita illud easq̄e inundat, ut obrutz illius mole pares esse officio non possint.

§ VI. Illud fit, vel quia in toto Corpore, propter magnas nimiasq̄e Evacuaciones, Inediam similesq̄; Causas, deficit; vel quia à Corde non ritè dispensatur; vel quia per quãdam, ipsis in Arteriis enata, obstacula impeditur, quo minùs, debitã Copiã ad Cerebrum accedat. Dispensatio Cordis non ritè succedit, quoties illud vel Polypò. sive Sanguine cum Pituitã similique Substantiã concretò, vel aliis Morbis, Motum ejus naturalem, qui Systole & Diastole absolvitur, turbantibus laborat: Quoties itidem Sanguine, sive in Pulmonibus sive in Refluxu ad ipsum per Venas, subitò coagulato, dispensandum eum non accipit. Id quod ob Venenum, sive respirando haustum, sive utrunque acceptum, in Peste aliisq̄ Casibus; interdum à Mephyti Cavitationum subterranearum, (juxta LEONARDUM CAPUANUM *Lectione 3 de Natura Mephytium.*) similibusque Vaporibus, e.g. Musti ferventis, aut Carbonum in Conclavibus fornicatis Camino destitutis accensorum, juxta *Observ. PLATERI, L. I. de Mentis Conservatione*, contingit. Obstacula autem Sanguinis sufficientis affluxum ad Cerebrum impediencia, in ipsis Arteriis devehentibus enascuntur; quando à Particulis visce dis & glutinosi sese implicantibus, aut aliis peregrinis, obstruuntur illarum Canales: præsertim ubi crassa ejusmodi Corpora iis sese insinuant Arteriarum Canalibus, quorum Parietes hisce oblatis cedere nequeunt: Prout obtinet in Arteriis Carotidibus, per Canalem osseum, Ossi Sphænoideo insculptum, in Homine procedentibus.

§ VII. Nimiã deinde Copiã Sanguinis, impeditur Spirituum Animalium Proventus: quando aut in totò, per Constitutionem Corporis Plethoricam, ex lætiori Victu & Otio, (in Senibus maximè floridis, cum sensim rigescentes Partium solidarum Fibrã tantum Nutrimentum, quantum in

Junio-

Junioribus, non admittunt) vel Evacuazione. five Menstruorum in Sexu sequiore, five Hæmorrhoidum convexitate alterius Hæmorrhagiæ in utrôq; Sexu, vel interceptâ, vel suppressâ, vel utrunque cohibitâ, abundans; aut Occasione Iræ, Veneris, aliorumque, tum Animæ, tum Corporis vehementiorû Motuum, exagitatus, Cerebroq; & Affinibus ei Partibus continuò, vel nimium rapidè, suffusus; à Sinibus Venisque Sangvine turgidis non æquè facilè recipi potest. Quamvis non eâ tantum ratione, tanquam Materia improportionata, sed & eatenus Sangvis justò copiosior, ad Officinam Spirituum Animalium delatus, Generationem illorum sufflaminet; quatenus accumulatus intra Vasa nec pergere ulterius potens, (quæ Constitutio *αιμορροιας* nomine LINDENIO dicitur, eiq; Apoplexia & Apoplexiæ similes Affectus aliquando adscribuntur, *Meletem. Medicin. HIPPOCRAT. Part. 3. §. 48.*) tunicas eorundem Vasorum magis magisque, atque adeò demùm distendit, ut vel apertis Orificiis, vel divulsis ab invicem Fibris, erumpat, Porosq; Corticosæ Substantiæ, Colatorio muneri imprimis inservientes, obstruat pariter ac Motum Cerebri palpitantem turbet: sicque ipsam *Officine* Constitutionem naturalem, pervertat.

§. VIII. Quæ interim pluribus præterea modis Culpam cessantis Spirituum Animalium Generationis subit. Dum quæ Poros suos, jam dictos, aliàs ab eodem copiosiore Sangvine intra Vasa accumulato, citra ipsius Effusionem, comprimitur: Aliàs eadem ratione, five à grumoso multò Sangvine, occasione Casus aut Ictus, aut utrunq; extra vasato, atque sub Cranio, aut intra vel infra Meninges collectò; five à Cranio obfirmilem Vim externam depressò; five à Tumoribus præter naturam in ipsâ Cerebri Substantia aut in Meninge quâdam succrescentibus; afficitur: Aliàs à Pituitâ, per incallescetiam Corporis eâ abundantis, sub variis Animi Corporisque Motionibus, liquefactâ atq; Occasione Capitis utrunque perfrigerati, denuo concretâ;

aut á Sero mucaginosò cum Sangvine allaplo; à Pure itidem vel Ichore eò delato; obstruitur: Aliàs à tenuiore eòdem Serò, intra Glandulas non tantùm sed universam Cerebri Substantiam, sive sensim congesto, sive subito sese ingerente, ita turbatur; ut corridente atque ad Basin subsidente totâ Mole, omnibusq; adeò Meatibus confusis, nullus horum Ordo amplius servetur.

Sectio IV.

Spiritus Microcosmi Animalis Generationem læsam instaurandi Modum & Media delineans.

§ I.

SUPEREST, perspectâ jam Spiritus Animalis Microcosmi Generationis læsæ ratione, ut quomodò, quibus Mediis, instaurari posterior possit? (Velut de Re propriè ad Medicos spectante) deniq; dispiciam. Fæturus, sed paucis, dum non alio in Affectu magis quàm, in Apoplexiâ Generationem Spiritus hujus impediri, ad animum revoco; eumque, qui majori ejusdem Generis Malo mederi potest, non minùs minori subvenire posse cogito: non aliâ breviori Viâ meum me propositum absoluturum deprehendo, quàm si succinctam hujus Therapiam, (vestigia, per quæ VENERANDUS DN. PARENS in *Collegio Pract.* ad *BLANCKARDUM* nuper incessit, premens) exhibeam.

§ II. Quod ut citra Circuitû simul & citra Confusionem fiat, præmissâ Distinctione Curationis Apoplexiæ, in Eam, quæ sub ipso invasionis impetu, quem Paroxysmum vocant, obtinet; Et illam, quæ extra aut post eandem suscipienda est: priorem prius adumbrandam sumo, tum quâ summa agendorum Capita, tum quâ præcipua eorundem Instrumenta.

§. III.

§. III. Illa sunt: Spiritus Animalis Motum in Nervorum Principia omnibus modis sollicitare, Sanguinis congrui convenientem ad Cerebrum affluxum juvare, transitum facilitare, Cerebrum ipsum à causis integritati illius officientibus, quacunque licet ratione, actutum liberare, easque aut minuere aut abolere.

§. IV. Quos in fines, juvat imprimis excellentibus quibusdam Objectis sensibilibus Organa sensuum irritare: Membraque, quibus Motus perficitur, providè agitare & commovere.

§. V. *Excitantia* vocant vulgò, quæ priùs præstant, Præfidia: Suntque pro ratione sensuum diversa. Alia nimirum *Odonata*, tam Simplicia, quam Præparata aut Composita: Præsertim *Balsami fragrantés* vulgò *Apoplectici* dicti; qui ex *Oleis destillatis, Lavendulæ, Majoranæ, Rosmarini, Ruta, Succini* similibusque, cum & sine *Ambra & Moscho* parantur; & Naribus Temporibusque ac Vertici illinuntur. *Alia* egregiè simul *Sapida & tenuium insuper partium*; ut *Aqua* communiter vocatæ *Apoplectica*, ex *Fl. Lil. Convallium, Spica odorata*, aliisque Aromaticis Plantis, cum *Vino & Spiritu Vini destillato*; *Spiritus Salini*, tam non *Oleosi* quam *Oleosi*, aut aliis congruis nervinis maritati; ut *Spiritus Salis Ammoniac. Alcalicus*, cum *Ess. Castorei* mixtus; *Liq. C. C. Succinatus, Sal volatile Oleosum Sylvii, vel aliud quoddam*, e. g. *Rosmarinatum* aut *Lavendulatum*: *Extracta Theriaca & Castorei, eum Olorum Cephalicorum, Ruta, Salvia, Rosmarini*, guttulis quibusdam, & *Sale Volatili Succini* conjuncta; *Spiritus Cerebri & Sangu. Humani*, atque his similia alia: Ori, utcumque licet, ingerenda, pariter ac Naribus offerenda *Alia auditum*, ut *Inclamationes fortes*; *alia Visum*, ut *Locus luminosus*; *alia Tactum respicientia*, ut *Vellicationes, & dolorosæ variæ Contrectationes, Frictiones, Ligaturæ, Punctiones, Inuersiones*; præsertim, Verticis, per *Sartagine* *Prunis candentibus repletam, & Curcubitalas sive Ventosas, cum multâ flammâ, (ex Nutu, ut tradunt, FRACASTORII)* admotas; *Sternutatoria ex Fol. Ma-*

john., Saturej., Semine Nigella, Rad. Hellebori, Tabaco, cum & sine Ambrâ ac Moscho, Naribus inflata; Clysteres acres, ex Plantis nervinis cum Croco Metallorum & Colocynthinis variis parati; Suppositoria acria; Unguenta cathartica, E. g. de Arthaniâ; Cataplasmata ex Helleboris Umbilicô adhibita: Et in nonnullis Casibus. (præsertim ubi Apoplexia à Stomachi repletionem & Ebrietate ex Vino aut alio Potu generoso, Venenis item & Narcoticis assumptis pendet,) etiam Vomitoria: tum alia, (E.g. *Sal Vierioli*, Emeticorum Manna dictum, & à CHRIST. LANGIO *Miscell. Curios.* p. 12. mirificè Apoplecticis commendatum) tum *Antimonialia*: Inter quæ *Mercurium Vita* FABER & HARTMANNUS commendant, justâ Dosi datum; Præsertim si Epithema simul Sutura Coronalis fiat, ex *Succinô*, Sacculo oblongo inclusô, atque *Aquâ vitæ*, cum *Pipere longô* essentificatâ, *Oleij*, *Succini Guttis* aliquot irroratô.

§. VI. De *Motu Membrorum Corporis* (quod plerique aliàs supinum locari & hinc indè agitari jubent,) singulare est Præceptum CARDILUCHI in *Notis ad Hartmannum*, *Patiens à duobus robustis Viris elevetur in altum, delatibq; rursus snatur, aliquo modo, violenter in Pedes, eâ Figurâ, ac si in Pedes saltaret, Corpusq; erectum maneat.* Ea ratione interdum impactam Principis Nervorum Materiam viscidam vi excuti, Causamq; adeò urgentem loco moveri existimat.

§. VII. Cujusmodi aliis repentè minuendis aut sumvendis uti ex jam dictis non pauca inserviunt; ita in æertis *Trepanatio Cranii*: in multis autem profligandis conducit admodum *Sanguinis* per V. S. *Eductio*. Quam nunquam ideò, etiam in Pituitosâ Constitutione, omittendam periti quidam Practici censent.

§. VIII. Eadem est, quæ in Cõstitutione Plethoricâ, etiam post *Paroxysmum solutum*, magnam Medicationis Partem, tam *Cumtoricè* quam *Præservatoricè* absolvit In aliis verò Constitutionibus, tum *Evacuantiis*, tam *Universalibus* quam *Particularibus*;

ricularibus; e. g. Apophlegmatifinis, Errhinis, Veficatoriis, Fonticulis, Setaceis, &c. tum *Alterantibus* & *Roborantibus* diversis, (quæ in *Paralyseos* Curatione designant ferè Practici) res agi postulat; Dixit simul. cuique primariarum Causarum Antecedentium congruâ, ritè institutâ.

DEO GLORIA!

Corollaria,

- I. **T**ussim non rarò facit, Destillatio ad Stomachum.
- II. Jejunent, vigilent, sitiant, qui rheumata curanti non est Præceptum tussientibus congruum.
- III. Quibus rarò Syrupi incidentes utiles sunt.
- IV. Rarò etiam Purgantia conducunt.
- V. Diacodia autem, præsertim Syrupus de Siliquis, aliâq; Papaveracea prosunt.
- VI. Quorum in Pleuritide etiam, etiam Vehementi, non contemendus usus, dummodo justò tempore & exiguis dentur Dosibus.
- VII. In eadem Venæ Sectio etsi non semper necessaria, non semper negligenda:
- VII. Mixture autem simplex, ut Ludovicus ait, elegans ruptorum seu resolvens est.
- VIII. Sed specificis blandis Diaphoreticis præmittendum.
- IX. Adhibitis simul ad latus dolens Topicis idoneis.
- X. Inter qua Fotus per Decocta lactea Meliloti, Malvæ, Chamæ. Fl. Sambuc. &c. optima.

Corollaria

- I. **F** ...
- II. ...
- III. ...
- IV. ...
- V. ...
- VI. ...
- VII. ...
- VIII. ...
- IX. ...
- X. ...

Frankfurt a.d.O. Diss., 1698

ULB Halle

3

002 510 235

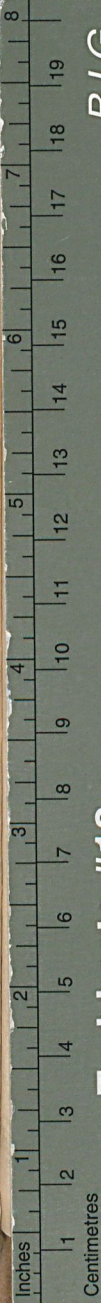

f
sb.

1017

B.I.G.

Farbkarte #13

15

ITER VERTENTE! 1698, 8
AUTORITATE

Facultatis Medicæ

UNIVERSITATE PATRIA,

RESIDE
SPECTABILI

JÆO VEHR,

Profess. Publ. Primariô,

Med. & Facultatis suæ Seniore,

in VITE SUO,

in te æternum colendo,

ORATIONEM INAUGURALEM,

PRO

REPUBLICA LÆSA

Mundi Parvi

GENERATIONE,

in Licentia

IN MEDICINA HONORES

ACADEMIE LEGIA DOCTORALIA

obtinendi,

et *de* Disquisitioni subjiçiet

FRIDERICH VEHR,

PHYSICUS MARCHICUS.

Anno MDC XCVIII.

Horæ ante & pomeritianaus.

Print at Johannes Cœpfelius, Acad. Typogr.